

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

De Vita Petri Canisii De Societate Iesv

Rader, Matthäus

Monachii, 1614

VIII. De Collegij Ingolstadiani initiis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70957](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70957)

istuc vocatos ac missos esse, nunquam non meminisse debetis. Vigeat igitur in omnibus ille, quem Pater noster Ignatius in primis postulat, vigeat inquam Zelus feruens animarum, quo præditi, ea quæ Christi sunt, syncerus procuretis animus, in hoc diligenter intenti, ut oves errantes ouili suo, veroque pastori, quoad eius fieri potest, in agro Bohe-mico restituantur. Amen, Amen. Senio-rem Canisium, qui primum Collegii nostri lapidem iecit, in Christi nomine, vestris & sacrificiis, & precibus Domino commende-tus, queso.

DE COLLEGII INGOL- STADIANI INITIIS.

CAPVT VIII.

EXpositū est supra, quibus modis Guilielmus Boiorum Princeps, Maximiliani hodie rerum in Boica potentis proauus, ab Ignatio felice Societatis parente socios impetra-rit, & Ingolstadium ad cælestes il-lic literas tradendas amandarit.

Vix

Vix illic patres docendi initium fecerant, suæq; vitæ, morum ac doctrinæ documenta præclara dare cœperant, cum Guilielmus Anno Christi, CIO. IOL. vita & principatu per mortem exutus, hæredem ex se patriæ reliquit Albertum qui patris optimè cœpta persequi non omisit. Sed ut Sociis domicilium Ingolstadij collocaret, ab ipso B. Ignatio per Epistolâ & Legatum patres flagitavit, cui religiosè & perofficiosè in hæc verba (juuat enim sancti viri syllabas, nusquam alibi visas, adnumerare) Ignatius respondit.

SERENISSIME PRINCEPS,
ET DOMINE MIHI IN CHRISTO
obseruandissime.

*Epist. la B.
P. Ignatiij
ad Guili-
elmum
Ducem
Boiorum.*

*S*umma gratia & æternus amor Domini nostri Iesu Christi, serenitatem vestram oberrimis donorum suorum spiritualium exornet augmentis simul atq; nobis reddita fuerunt,

fuerunt, Serenissime Princeps, vestrae Sere-
 nitatis literæ, quibus pro sua benignitate in
 nostro ponit arbitrio, ut vel ante feruen-
 tiores huius æstatis calores, vel elapsis cani-
 cularibus, ante hyemis initium promissum
 Collegium Ingolstadium ablegem. Inito cum
 fratribus meis consilio statim eos mittendos
 censui. Gratius enim id Serenitati vestrae,
 & ad maiorem Dei gloriam fore, multis ra-
 tionibus colligentes, postporendâ æstus iam
 satis infesti incommoditatem duximus. Et
 ut statim ad profectiorem se accingerent, &
 summi Pontificis benedictionem post pedum
 oscula acciperent, & iter ingrederentur, cu-
 ravi. Bonus valde odor ex hac profectiõne in
 Alma vrbe sparsus est, ut referet magnifi-
 cus D. Henricus Schvicker Secretarius Sere-
 nitatis vestrae, cui paulo latius de ea re scri-
 bo; & (quod maioris momenti est) fructum
 non minorem, ex nouo hoc Collegio, velut ex
 semine prouerturum spero. Quamuis enim
 ministri debiles sint, & eorum satis tenues
 vires, diuina tamen potentia & virtus (un-
 de nostra quantulacunque sufficiens est)

ut

ut eis desiderium dat, industriam, laborē,
 & vitam ipsam impendendi pro sua gloria
 & animarū salute, ita & gratia sua imbecil-
 litatem ipsorum corroborabit & supplebit.
 Præter Rectorem M. Thomam Theologū, duo
 alii sacra Theologiæ Doctores, & eiusdem
 Professores futuri sunt & alii qui emenso ar-
 tiū curriculo, & Magisterii gradū in eis cōse-
 cuti, Theologiæ dare operam cœperant, alii
 humaniores literas & græcas, & si opus fue-
 rit, etiam Hebraicas profitebūtur. Alii scho-
 lastici sunt, qui cū progressum in literis maio-
 rem fecerint, communi bono se utiles presta-
 bunt. Magna ex parte ex superiori Germa-
 nia, vel inferiori, & omnes in fidei Catholi-
 cæ Zelo, & religiosis virtutib⁹ nobis probati
 sunt. Eos ergò offero vestra Serenitatis obse-
 quiis, ad Dei gloriam, eo animo, quo me ipsū,
 si licet per valetudinē, & officii mei necessa-
 rias occupatiōes, offerrē. Eis iniunxi ut qua
 in articulis continentur, & multò plura pro
 virili parte (licet sine obligatione) præstare
 curent. Et mihi persuadeo, quod vestra Sere-
 nitas, & ipsius serenissimi successores Colle-
 gium

gium suum omni benignitate, gratia, & fa-
uore, ut scribit, tuebuntur & fouebunt, quā-
diu illi Reipub. se utiles exhibebunt: quam
utilitatē nō solū non cessaturam esse, sed pro-
more nostræ Societatis in dies magis magisq;
augendā spero. Quod D. Canisius in itinere Col-
legii Ingolstadiensis interfuit, bona cū venia
Serenissimi Romanorū Regis, per gratū nobis
fuit; & eidem iam scripsi ut primo quoq; tē-
pore Ingolstadiū se se conferat. & ut sollicitus
de iis cogitet, quæ ad promouendum nouum
Collegium pertinent, Præpositum Prouincia-
lem nostræ Societatis in Germania superiori,
Bohemia & Austria eum constituo. Aliud
non addam, nisi quod me & Societatem no-
stram vniuersam, ut deditissimam vestre
Serenitati offero in Domino nostro Iesu Chri-
sto, ac precor summam ipsius bonitatem, ut
omnibus gratiam suam uberem ad recogno-
scendam & complendam voluntatem suam
sanctissimam dignetur largiri. Romæ IX.
Iunii MD. LVI.

Vestre Serenitatis

Humilis seruus in Domino

Ignatius Loyola.

Hæc cygnæa vox B. Parentis nostri paulò ante funus eiusdem est edita (nam altero mense, pridie Cal. Augusti ad Societatē cœlitum felix abiit) meritò posteritatis memoria sempiterna consignanda. Scripsit pridie eius diei, octauo inquam Iunij, ad Henricum Schvickerum, qui Serenissimo Alberto fuit à secretis, quam ipsam quoq; Epistolam iudicavi in publicas literas mittendam, vti fidei memoria custodiretur.

MAGNIFICE DOMINE MIHI
IN CHRISTO OBSERVAN-
dissime, &c.

*S*umma gratia & æternus amor Domini nostri Iesu Christi perpetuo omnes auxilio & favore nos persequatur, Amen.

Quamvis literis Dominationis vestre x. Martii ad nos datis nihil tunc respondere potui propter aduersam valetudinem meam, & quod parum id videbatur necessarium,
cum

cum illæ nostris responderent; curavi tamen,
 ut literæ Serenissimi Principis summo Pon-
 tifici per unum ex nostris fratribus (quem
 libenter videre solet) redderentur. Sed quia
 eas non legit coram eo, nihil præterea fuit,
 quod rescriberemus, quamuis suo loco & tē-
 pore, ut par erat de tam religioso Principe ac
 Catholica religionis forti propugnatore,
 quod sentiebamus locuti fuerimus. Inter
 alias autem causas cur properauimus Colle-
 gium Ingolstadtum mittere, ante feruorem
 ætatis, illa etiam fuit, ut sinister quidam ru-
 mor, qui post Augustanam Dietam in vrbe
 cepit increbescere, ac suspiciones non vulga-
 rium hominum contrario veritatis experi-
 mento statim sopirentur. Qui enim con-
 gregationis nostræ homines euocari, Collegi-
 umq; constitui eis à Serenissimo Principe au-
 diunt, quantum à scopo aberrauerint, cum
 nescio quæ prius suspicarentur, & dictita-
 rent, facile intelligunt. Curavi ergo Collegi-
 um ipsum ad summum Pontificem deduci,
 ut dum eius sanctitati pedes osculantur, &
 benedictionem Apostolicam accipiunt, duo

ex nostris qui eos deducebant, multa eius beatitudini dixerint de sanctis desideriis Serenissimi Principis Bauariae in propugnanda Catholica religione. Vnde & seminarium perpetuum ministrorum qui sedi Apostolicae fideles essent, Ingolstadij constituere decreuerat. Quae omnia pergrata fuisse summo Pontifici visa sunt, & multa de eis qui mittebantur, percontatus, & multis eosdem adhortationibus dimittens eis viaticum dari iussit. Sed cum respondissent nostri, nullo alio viatico, quam benedictione suae sanctitatis opus esse, eo quod Serenissimus Dux de viatico pecunias tam liberaliter prouidisset, multum laetitiae & adificationis accepisse simul cum circumstantibus est visus. Deducti sunt exinde ad aliquos ex primoribus Cardinalibus salutandos, & peruulgata satis est Ingolstadiensis Collegij deductio, cum suauis audientium odore & gloria Dei. Non est quod addam praeterea, nisi quod nouum Collegium Charitati vestrae & humanitati commendo,

*ac precor diuinam ac summam bonitatem,
ut omnibus gratiam suam affluenter com-
municet, ut sanctissimam ipsius volunta-
tem intelligere & perfectè eandem exequi
valeamus. Roma VIII. Iunii MD. LVI.*

Ab his tam paruis initiis cœpit Ingol-
stadiana domus ; jam in tantum nu-
merum aucta , vti totius Prouinciæ
caput sit , & supra centum x x. ibi-
dem alantur, qui literas humanas
ac diuinas partim docent,
partim discunt.

(:o:)

ROMAM AD CRE-
ANDVM GENERALEM A. S. C. 15. LVIII.
PROFICISCI TVR, INDE IN
Poloniam, Germaniam, & Au-
gustam Vindelico-
rum.

*Tertio Ro-
mam petiit
iam præ-
ses Pro-
uincia.*

A N N O sexto & quinquagesimo supra c. 10. 10. pridie Cal. Sextiles, Ignatio nostræ gentis conditore, in Cælum ad præmia laborum euocato, citatis semel iterumque Romani Patribus, & creato Societatis præside Iacobo Layne, Canisius post primos decem Patres inter primos est designatus, qui pro auctoritate cæteros omnes solemni oratione ad officium ritè suffiendi Generalis hortaretur. Tanta omnium de illius cùm eloquentia, tum virtutis erat existimatio. Secundum Comitium Patrum, à Paulo Pontifice maximo cū internuntio Pontificio iussus Poloniam adiit, & Cacruiæ sacrum Ecclesiæ ordinè latina oratione ad officium pietatis & religionis inflammavit. Anno octauo & quinquagesimo supra c. 10. 10. Carolus V. Maximus, abiectis dudum Imperij curis, & in Ferdinandū declinatis, ad sempiterni regni præmia